□□□□CKKP :: 25.4.09 - Krajská soutěž Praha□□□□□

□

Český videosalon 2009 - krajské kolo Praha - aneb je zapotřebí tolik vulgarity a neumění?

Předem pár slov, která považuji za nutná.

Většina čtenářů mě zná z redakce Videohobby dávno minulých let (a z jeho předchůdců!). Také z mnoha a mnoha soutěží, kterých jsem se zúčastňoval jako soutěžící před půlstoletím, poté jako porotce. Ale teď už být v porotách nechci. Udělal jsem výjimku kvůli příteli Láškovi. To píšu proto, že mé zkušenosti jsou značné a mohu si troufnout psát, co si myslím. Beru to jako výhodu i problém, protože vím, jak někoho naštvu. Ale kdyby byl onen tvůrce soudný, měl by vědět, že vše myslím upřímně a bude-li mít zájem, pomohu k pochopení mých slov třeba i vícehodinovým posezením a solidně vedenou pří nad scénářem, komentářem či snímkem.

Tak a k věci:

25. dubna 2009 se konala "Krajská soutěž Praha". Zúčastnilo se 22 snímků. Výsledky si můžete na www.cvu.cz v oddílu Filmdat.

V kině MAT sedělo nemnoho diváků a kdyby se zprůměroval jejich věk, byl by to slušný klub důchodců. Škoda, protože například tvůrkyně sedmi (!) snímků **Rosana Zvelebilová** byla dvaadvacetiletá - a nepřišla se mezi nás ani podívat. Totéž platí o **Pavlu Žďárkovi,** který měl v soutěži nejdelší (30 minut) a nejambiciozní snímek.

Jak jsem slíbil, budu upřímný.

Nejvíc mě zaujal animovaný snímek "Larghetto" Jaroslava Nykla. Preciznost, a to jak v námětu, scénáři, ale hlavně v kresbě a animaci jsou už klasicky dokonalé. Ale že si pan

Nykl troufne na absolutní přesnost sladění animovaných figurek s hudbou, to jsem nečekal. A to šlo o dvě figury velikostně značně rozdílné, o to byl úkol složitější. Výsledek? SKVĚLÉ a srovnatelné s mistry animace u pana Trnky.

Když jsem jeho práci srovnal s animovaným snímkem Rosany Zvelebilové "Princezna ve střevíčkách", neměl jsem slov. Ledabylost animace bych snesl, ale jediný a to dost nechutný gag?

Druhý snímek, který mě příjemně překvapil, byla reportáž Václava Fořta "Velká kunratická". Dnes už se klasická reportáž moc nenosí, stačí se podívat, co v televizi považují za reportáž! Ale pan Fořt zvládl vše, co reportáž má mít - dobrý námět a pevnou stavbu díla. Dokonalou a vynalézavou kameru. Skvělé použití zvuku a velmi šikovný střih. Celkový dojem? Vynikající a přesné!

Práci pana Bohumila Kheila znám a vážím si ho. Takže jsem mu hned po projekci řekl, že když už má takový námět, jakým byl "Dopis pana Balka" podle klasika české sci-fi Jakuba Arbese, proč ten spěch v tempu jinak velmi pěkného snímku? Pět minut navíc bych jen uvítal, tak zajímavé to bylo! Takhle jsem to vše nestačil vnímat a prožít. Škoda. Zato "Prodává se po sedmáku" jsem si užil. Doporučuji ostatním tvůrcům k zamyšlení nad tím, jak dokonale zacházet s ironií, s komentářem, s montáží.

A teď k tomu, co se mi zhusta nelíbilo.

Pan Žďárek přesně neví, co chce. Jeho "GORTH" měl být hraný, navíc muzikál. Jenže

hraní v něm moc nebylo, což je chyba režie. Herci se pohybovali minimálně a prkenně. Kamera sice ušla, ale chyběl jí pohyb. A střih? Skoro žádný. I když na závěr titulky jak u velkofilmu, nepostřehl jsem, že by bylo zapotřebí zdůrazňovat práci kostymérů či dalších pomocných prací. Snaha napodobit všelijaké ty "...many", ať už jsou super..., hyper..., spider... či jinak, je zbytečná, protože ji nelze dosáhnout! Lze učinit dobrou parodii. Ale nic víc. "Gorth" měl být muzikálem. Stačí si některý dobrý muzikál pustit a vnímat. Kamera musí být adekvátním parnerem muziky, zpěvu a akce. Jinak nelze. Postrádal jsem jediný hudební nápad, i když hudba byla snaživá a zpěváci se snažili. Ale byla to muzika nudná a jednotvárná. Napsat dobrý muzikál je dřina.
I když jde o unikátní žánr, měla by psychologie postav a jejich činů být aspoň trochu pochopitelná. Ale u tohoto snímku bylo komické, jak se po nic neříkající "akci" hlavní hrdinka smrtelně vážně zamiluje a hlavní hrdina obětuje svou nadpozemskou moc lásce, která se jaksi nikde neobjevila...Pan Žďárek je předvádivý typ. Ale bylo by lepší, kdyby daleko víc přemýšlel o řemesle, hlavně o režii a střihu. Nestačí jen pózování a malování na obličej. A také by si měl všímat, že černý kostým na černém pozadí jaksi není moc k vidění...

A na závěr Rosana Zvelebilová.

Mladá dámo, předem se omlouvám, ale bylo zapotřebí tolik vulgarity? Vždyť to je zbytečné. A hlavně nechutné. Bohužel jste nebyla sama, vulgární byl i "rádobyvtipný" snímek "O prolhaném království". Proč, to je mi záhadou...Budu nepříjemný. Když už chci natočit parodii na reklamu, musím mít nadhled. A vtip. Obé Rosana Zvelebilová postrádá. Její styl je těžkopádný a polopatistický. Navíc nezvládá režii, nepřemýšlí nad filmovou řečí. A když už má tvůrkyně námět, který stojí za to - problém půjčování peněz - neumí si s ním poradit. Pouze konstatuje, natočí to, co všichni víme. Nepokusí se o sondu do skutečnosti, jen vytvoří hranou scénku, která už po první vteřině nebaví. Co takhle vzít kameru a jít mezi lidi, kteří si opravdu půjčili a jsou dnes v problémech, co takhle najít ty, kteří půjčují na lichvářský účet? Ale to by bylo asi moc složité.Byl jsem více zklamán než potěšen.

Amatérská tvorba skomírá.

napsal Jan Jelínek, porotce soutěže
Foto Milan Haškovec